

1. Ai jel manu vieglu prātu

Ai, jel manu vieglu prātu
Jauns apņēmu līgaviņ'
Ai, jel manu vieglu prātu
Jauns apņēmu līgaviņ'

Ne gadiņa nedzīvoju
Sola kungi karā ņemt
Ne gadiņa nedzīvoju
Sola kungi karā ņemt

Es kungiem(i) atbildēju:
- Vai es viens(i) karavīrs?
Es kungiem(i) atbildēju:
- Vai es viens(i) karavīrs?

Vēl dažai māmiņai
Aug deviņi bāleliņ'
Vēl dažai māmiņai
Aug deviņi bāleliņ'

Tie varēja bruņas nesti
Zobentiņus cilināt
Tie varēja bruņas nesti
Zobentiņus cilināt

Ai, jel manu vieglu prātu
Jauns apņēmu līgaviņ'
Ai, jel manu vieglu prātu
Jauns apņēmu līgaviņ'

2. Auga auga rūžeņa

Auga, auga rūžeņa sorkona dorzā,
Zam tū rūžu, zam tū rūžu guļ jauna meitiņa

Ai, meittiņ, ai, meittiņ, tevi mōte sauce,
Zynu, zynu, prūtu, prūtu, ka maņ mote sauce

Gryb muni mōte pi to vacū atdūt,
As tū vacu, as tū vacū moza negribēju,

As tū'i vacū pa vortīmi raidēju,
Pa vortīmi raidēju ar akmeņi svīžu,

Ai vacijs, ai vacijs nasaverīs atpakaļ
Kab' tu tai nuītu, ka naatsagrīstu!

Gryb muni mote pi to jaunū atdūt,
As tū jaunū, as tū jaunū moza īmeļoju,

Klausēšu momeņai pi to jauno īšu
As tam jaunam, as tam jaunam vainadzeņu dūšu!

3. Balta saule spīd

Balta saule spīd
Visapkārt jūra, jūra vien
Balta laiva slīd
Un laivā mēs ar tevi vien

Balta saule spīd
Tev sejā jūras spožums krīt
Balta laiva slīd
Bez vēja slīd

Vārdi neteikti norimst uz lūpām kā reibuši priekā
Sirds kā pirmoreiz tevi un sevi un vasaru jūt
Un mēs esam tai vietā kur jūra ar debesīm tiekas
Kur starp mūžībām divām var klusēt un laimīgi būt

4. Bēdu manu lielu bēdu

Piedz. Ram-tai,ram-tai ra-di-ri-di rī-di,
ram-tai rī-di ral-la-lā(dz. divas reizes)

Bēdu manu lielu bēdu,es par bēdu nebēdāj,
Liku bēdu zem akmeņa,pāri gāju dziedādam.

Es negāju noskumusi nevienāji vietņā,
Ar dziesmiņi druvā gāju ,ar valodu sētiņā,

Ja dzīvoju ,tad dzīvoju,tad i, labi padzīvoj,
Veldrē mieži,veldrē rudzi,veldrē visa labībiņ,

Veldrē visi jauni puīši ar savāmi meitiņām,

5. Betas dziesmiņa

Zeltaini stari slīd
Aiz tāla kalna saule spīd
Un zeme lūdz, lai saule neaiziet
Lai saule nenoriet aiz kalna tālumā
Aiz kalna tālumā

Balti kā ievu ziedi melni laukakmeņi zied
Uz zemes klusumā tie bedrēs zied
Bet cilvēks rok un rok, un cilvēks neatrod
Jo cilvēks laukakmeņu ziedus nesaprot

Ja tu mūs nozagsi un vienaldzībā vadāsi
Mēs sadegsim, bet saulē aiziesim
Tavs tukšais lauks vēl tukšāks nekā agrāk būs
Un tad tu sauksi mūs, un tad tu sauksi mūs

6. Brauciet lēnām pār tiltu

Brauciet lēnām pār tiltu
Caur to ar' esam slaveni
Ka gludi mūsu lielceļi
Un kur vēl tilti varenie
Tie glītākie un stiprākie

Bet tos nu zināms taupām ar'
Cik tādus tik vien taupīt var
Un tādēļ katram tiltiņam
Mēs abos galos uzrakstām

*Brauciet lēnām pār tiltu draugi
Brauciet lēnām pār tiltu draugi
Un neiekrīti, un neiekrīti
Brauciet lēnām pār tiltu draugi*

Mūs' rakstniecībā tam tik svars
Ko lielija tas soģu bars
Kādēļ ar kritiķieri brauc
Un rakstniekus pie tiesas sauc

Tur vienreiz gadā suna tos
Lai rakstniecība paceltos
Tur dzirdam lielas muļķības
Ka allaž taisni jākaunas

piedz.

Līdz aplausus tik sadzirdam
Ar prieku atkal iznākam
Bet tomēr beigsim dziedāt nu
Jo daudz mums vēl ir pantiņu

Un teātrī dažs atrodas
Kas aizskarts jūtas, pukojas
Un tā var ietikt procesē
Kur apsūdz mūs un iespundē

piedz.

7. Cielaviņa

Ai, tēvu zeme stūru stūriem,
Cik tuvs un pazīstams it viss:
Gan Kolkas raga vēji sūrie,
Gan leišu males debesis.

*Visapkārt zeme zied
Kā zilis zieds un tik,
Tik neparasti viegli iet,
Pat nedomājot, cik
Jau dzīvē nostaigāts,
Jo vēl aizvien, aizvien
Ik rītus Kurzeme
Kā cielaviņa pretī skrien.*

Kā mātei sejā visā raugos,
Kā māte manī raugās viss:
Gan staltais Gaiziņš rudzu laukos,
Gan bērzu birzīs Inesis.

Piedz.

Var visu mūžu alkt un tiekties,
Vēl vienmēr aicinās it viss:
Gan Rāzņas tāles neaizsniegtās,
Gan Mākoņkalna atbalsis.

Piedz.

8. Daugavas laivnieks

Sniedz roku, daiļā meitiņa,
Nāc, sēdies laiviņā,
Stalts laivnieks meiču aicina
Un roku pretī pasniedz.

Piedz.

Tās acis, tās acis
Es aizmirst nespēju,
Pār zilajām acīm
Es mūžam domāšu.

Pret straumi puisēns laivu griež,
Tam ilgu pilna sirds,
Kā divas zvaigznes debesīs
Tā meičai acis mirdz.

Pie krūts tam glaužas meitene
Un saldu skūpstu sniedz,
Tai acis skumju asaras,
Kas mīlu nenoliedz.

Plūst Gaujas viļņi steidzīgi,
Tiem gadi līdz steidz,
Sirms kļuvis Gaujas laivnieks,
Tas sērot nenobeidz.

9. Daugav`s abas malas

Daugav`s abas malas
Mūžam nesadalās:
Ir Kurzeme, ir Vidzeme,
Ir Latgale mūsu!

Piedz.

Ai-rai, ai ra-di-rai-rā!
Ir Kurzeme, ir Vidzeme,
Ir Latgale mūsu!

Laima, pār mums lemi!
Dod mums mūsu zemi
Viena mēle, viena dvēs`le,
Viena zeme mūsu.

Daugav`s abas malas
Mūžam nesadalās:
Ir Kurzeme, ir Vidzeme,
Ir Latgale mūsu!

10. Dāvāja Māriņa

Kad bērņībā, bērņībā
Man tika pāri nodarīts,
Es pasteidzos, pasteidzos
Tad māti uzmeklēt tūlīt,
Lai ieķertos, ieķertos,
Ar rokām viņas priekšautā.
Un māte man, māte man
Tad pasmējusies teica tā:

Piedz.

*Dāvāja, dāvāja, dāvāja Māriņa
Meitenei, meitenei, meitenei mūžiņu,
Aizmirsa, aizmirsa, aizmirsa iedot vien
Meitenei, meitenei, meitienei laimīti.*

Tā gāja laiks, gāja laiks,
Un nu jau mātes līdzās nav.
Vien pašai man, pašai man
Ar visu jātiek galā jau.
Bet brīžos tais, brīžos tais,
Kad sirds smeldz sāpju rūgtumā
Es pati sev, pati sev
Tad pasmējusies saku tā:

Kā aizmirsies, aizmirsies
Man viss jau dienu rūpestos,
Līdz piepeši, piepeši
No pārsteiguma satrūkstos,
Jo dzirdu es, dzirdu es,
Kā pati savā nodabā
Čukst klusiņām, klusiņām
Jau mana meita smaidot tā:

11. Dažu skaistu ziedu

Dažu skaistu ziedu Gaujā kaisīju,
Lai tie manai mīļai nestu sveicienus.

Pats uz Gaujas krasta dziesmu dziedāju,
Dziedāju par laimi un par līgavu.

Sen jau aizmirsusies man šī dziesmiņa
Sen jau mana mīļā citam līgava.

Bet, kad Gaujas līčos atkal ievas zied,
Tad uz veco vietu allaž mēdzu iet.

Un kā senāk ziedus Gaujā kaisu es,
Nevaicādams, kurp lai viļņi viņus nes.

Dažu skaistu ziedu Gaujā kaisīju,
Lai tie manai mīļai nestu sveicienus.

12. Div' pļaviņas es nopļāvu

Div' pļaviņas es nopļāvu
Sarkanāi āboliņ'.

Dod, Dieviņi, siltu sauli,
Labu vēju kaltējot.

Pati māku sienu pļauti,
Izkaptiņu asināt,

Tik vien lūdzu tautu dēlu,
Lai sameta kaudzītē.

Es uzdevu baltu kreklu
Savam siena pļāvējam,

Lai tas līdzī līgojāsi
Ar to balto āboliņ'.

13. Dziesma, ar ko tu sāksies

Dziesma, ar ko tu sāksies?
Ar ko tu sāksies?
Sācies ar klusu vārdu
Ar klusu vārdu
Sācies ar klusu vārdu
Sācies ar klusu zilbi -
Tavējie sapratīs
Tavējie sapratīs
Ka dziesma ir kļiedziens

Dziedi par zemu zāli
Par zemu zāli
Dziedi par gaišu staru
Par gaišu staru
Dziedi par gaišu staru
Iepin pa lētām jokam -
Tavējie sapratīs
Tavējie sapratīs
Tavējie sapratīs
Ka dziesma ir kļiedziens

Dziedi par rozā sapņiem
Par rozā sapņiem;
Ja jau tev pavēl dziedāt
Ja jau tev pavēl dziedāt
Ja jau tev pavēl dziedāt
Dziedi, kaut vai aiz bailēm -
Tavējie sapratīs
Tavējie sapratīs
Ka dziesma ir kļiedziens

14. Dzīvīte, dzīvīte, šūpojos Tevī

Dzīvīte, dzīvīte, šūpojos Tevī,
Vējā kā žubīte liepzariņā,
Daudz Tu man solīji, maz tomēr devi,
Vai nav vienalga, ar! Rai-dai-dai-dā!

Dzintara gredzenu solīji saldi
Dziljūras vārava visskaistākā.
Gredzens un devēja – putas un maldi,
Krastā tik viļņi dej: Rai-dai-dai-dā!

Skumjas un laime kā vītenis vijas,
As'ras krīt biķerī zaļzeltītā.
Dienā vēl krūtīs raud naktsmelodijas,
Dienā, kad jādzied man: Rai-dai-dai-dā!

Krūtīs, kas dzimis, lai krūtīs ar' miris:
Vieglāk tā glabāt to baltsmiltājā.
Vainagā pēdējais zieds kad būs iris,
Izirs ir vainags pats: Rai-dai-dai-dā!

Pārtrūks un izirs... Un velti sirds taujā,
Brīdi kā rūgto vērst saldākajā.
Sirds mana nerātnā, sirds mana straujā,
Pārtrūksi tomēr reiz! Rai-dai-dai-dā!

15. Es atnācu uguntiņu

Dzīvoš' ilgi, ne tik ilgi,
Saules mūžu nedzīvošu
Ūdentiņis, akmentiņis
tie dzīvos saules mūžu.

Tēvu tēvi laipas meta,
Bērnu bērni laipotāji.
Tā, bērniņi, laipojat,
Ka pietika mūžiņam.

Nesmejat, jūs, ļautiņi,
Ne smieklam es atnācu.
Es atnācu uguntiņu
Ar basām kājiņām.

Ne nabaga bērniņš biju,
Ne caur roku klausījos.
Pate klaipu griezējiņa,
Citam rikas devējiņa.

16. Es dziedāšu par tevi, tēvu zeme,

Es dziedāšu par tevi, tēvu zeme,
Par tavām druvām vecā līdumā.
Un, kad jau paguršu zem dzīves nastas,
Tad atdusēšos tavā atmatā.

Es dziedāšu par zaļo eglainīti,
Kur tīklus pelēkos auž zirneklīts,
Kur agrā rītā kuplās smilgas bradā
Ar basām kājām ganiņš bārenīt`s.

Es dziedāšu par balto birztaļīti,
Kur rudens lapas dzeltainītes birst.
Un birstot zvana klusu svētvakaru
Tiem ziediem vēlīniem, kas salnā mirst.

Es dziedāšu par teku nomīdīto
No tēviem liepu lūku apavā,
Kur vaidot māte gaitā staigājusi
Un, Dievu pielūgdama, baznīcā.

Es dziedāšu par tevi, tēvu zeme,
Par tavām druvām vecā līdumā,
Līdz dusēšu reiz klusā smiltainītē,
Tur tavā priedulāja pakrēslā.

17. Es izjāju Prūšu zemi

Es izjāju prūšu zemi
Koklēdamis, spēlēdamis.

Prūšu meitas man gribēja
Par junkuru paturē.

Nepalikšu Prūšu meitas,
Man pašam(i) Kurzemē.

Man pašam(i) Kurzemē
Sētā jauna līgaviņa.

Nu ar Dievu prūšu meitas,
Nu es braucu uz Kurzemi.

Nu es braucu uz Kurzemi
Pats pie savas līgaviņas.

18. Es katru sestdiens vakaru

Es katru sestdien`s vakaru

Arvien, arvien,

Pie Trīnes gāju klētiņā

Arvien, arvien.

Es katru sestdien`s vakaru

Pie Trīnas gāju klētiņā arvien, arvien,

Arvien, arvien, arvien.

Bet reiz pie durvīm piegāju

Uz iekšā troksni dzirdēju.

Tur Ješka iekšā sēdēja

Un manu Trīni bučoja.

Ak, Trīnīt, manu sirdspukīt,

Reiz solījies tu mana būt.

Bet nu tu mani pievīli

Un Ješkam sirdi atdevi.

Es došos prom uz austrumiem,

Tu mūžam mani neredzēs`.

Tur sitīsim tos utainos,

Pēc tam tos zili pelēkos.

Lai latvju zobens nesarūs

Nekad, nekad,

Lai latvju sule nenoriet

Nekad, nekad.

Lai latvju zobens nesarūs

Lai latvju sule nenoriet nekad, nekad,

Nekad, nekad, nekad.

19. Es redzēju bāleliņu

Es redzēju bāleliņu jājam kumeliņ'
Bruņu kreklu mugurā, pie sāniem zobentiņ'
Man vaj'dzēja arājiņu, maizes gādātāj'
Nevis bruņās tērtu svešu zemju karotāj'

Puško, māsiņ, cepurīti, netur iemauktiņ'
Padzirdini labāk manu kara kumeliņ'
Daudz dieniņas, daudz naksniņas vajadzēs man jāt
Tālā kaujas laukā ienaidniekam pretī stāt

Gaidi mani, māsiņ, tikai mājās pārnākam
Ja mēs ienaidnieku kaujas laukā uzvaram
Ja es cīņā krītu salūzušu zobentiņ'
Tad steidz meklēt sevim jaunu zemes arājiņ'

Tā kā saule debesīs mirdzēt neapstās
Vienmēr kādi bāleliņi svešos karos jās
Tā kā daudzi savas mājas vairāk neredzēs
Vienmēr viņu gaitas tautasdziesmā pieminēs

Mūžam saule debesīs mirdzēt neapstās
Mūžam kādi bāleliņi svešos karos jās
Mūžam viņi savas mājas vairāk neredzēs
Mūžam viņu gaitas tautasdziesmā pieminēs

20. Es zinu, visi mani nievā

Es zinu, visi mani nievā
Es zinu, visi mani nīst
Lai mani nīst, lai mani nievā
Vienalga man, vienalga man

Pār kapiem laižas melnas vārnas
Un žēli ķērc: Nav vērts, nav vērts!
Es atspiežos uz kapa malas
Un saucu līdz: Nav vērts, nav vērts!

Kā vēja dzīti mākonīši
Tā manas domas projām klīst
Pēc kaut kā cēla, nezināma
Sirds ilgojas, sirds ilgojas

Lai novīst visas manas rozes
Lai izgaist visas cerības
Es varu raudāt, varu atkal smieties
Vienalga man, vienalga man

21. Grieze, Griezīte

Meitene mana, grieze, griezīte
Gūstīja, veda, sauca papardēs
Sapina mani priecīgs apinis, ai apinis
Ar griezi, ar griezīti
Sapina mani priecīgs apinis, ai apinis
Ar griezi, ar griezīti

Meitene mana, grieze, griezīte
Meitenēm citām pogas izgriezta
Sapinās soļi vienā vītenī, ai vītenī
Ar griezi, ar griezīti
Sapinās soļi vienā vītenī, ai vītenī
Ar griezi, ar griezīti

22. Jaunība

Kādēļ skumjas tavās acīs
Šovakar, mans draugs ?
Prieka brīžos garām laistos,
Tos vairs neatsauks.
Jaunība, jaunība,
Sārtais vīna trauks,
Dzer no tā, līdz rudens salnās
Novīst dzīves lauks.

Mīla dzeļ un mīla glāsta -
Atver sirdi tai.
Nes tā tevi prieka brīžos
Pretī jaunībai.
Neatļauj, neatļauj,
Ka tā garām trauc.
Sniegs kad matos sidrabos,
Tad mīlēt nebūs ļauts.

Šovakar mums pilnas glāzes,
Putu ziediem, draugs.
Kas to zin, vai citu rītu
Laime kopā sauks.
Līksmojies, līksmojies,
Kamēr ataust rīts.
Atkal jaunu rūpju dienu,
Atnesdams sev līdz.

Lai ko liktens plecos veltu -
Tas mūs nesaliec.
Cauri visiem dzīves ērkšķiem
Izvedīs mūs prieks.
Jaunība, jaunība,
Sārtais vīna trauks!
Dzer no tā, līdz rudens salnās
Novīst dzīves lauks.

23. Jauns un traks

Jauns un traks tu, puika, esi bijis,
Lauzdams manu zelta gredzentiņ`.

Piedz.:

O` dritvai kociņ, tevi mīlu,
Bez tevis dzīvot nevaru un negribu
Tad nāc un saņemi par ķīlu
Šo mazo nieka bučiņu.

Vai tu gribi manim jaunu pirkti,
Jeb vai saukt par savu līgaviņ`.

Nav naudiņas man, ko jaunu pirkti,
Saukšu tev` par savu līgaviņ`.

Tikmēr saukšu tev` par līgaviņu,
Kamēr sārta rīta saule lēks.

Nu uzlēca sārta rīta saule,
Nu, ardievu, ciema zeltenīt`!

Man pašam ir daiļa līgaviņa,
Gaida mani mājās pārnākot.

24. Jūriņ prasa smalku tīklu

Jūriņ prasa smalku tīklu,
Laiviņ baltu zēgelīt`.

Uzvelk baltu zēgelīti —
Iet laiviņa mirdzēdam`.

Iet laiviņa mirdzēdama
Simtu jūdžu dieniņā

Simtu jūdžu dieniņā
Divisimti naksniņā

let laiviņa mirdzēdama
Līdz Ziemeļa namdurvīm.

Ziemeļim ir skaistas meitas,
Tās es braucu lūkoties.

Vai tu brauci, vai nebrauci,
Tu jau manis nedabūs'!

Labāk tēva dubļus bridu,
Ne tautieša laipu gāj'.

Tēva dubļi sidraboti,
Tautu laipa asarot'.

Nu ar Dievu, Ziemeļmeita,
Tu vairs mani neredzēs'.

Nu es braukšu jūriņāi
Ar Ziemeļi cīnīties.

Ziemeļam ir baltas putas,
Man jo balta zēģelīt.

25. Ķiršu lietus

Kaut kur tālu, tāl' vēl ķiršu lietus līst
Tas nevar būt, nevar būt nekad, nekad
Kaut kur tālu tāl' vēl kāda dziesma klīst
Tas nevar būt, nevar būt nekad

Pār ievu baltajām kupenām
Smeldz kāda sāpe par vasarām tām
Smeldz kāda sāpe par vasarām tām
Tā kā sapnis, tā kā atbalss

Kaut kur tālu, tāl' vēl ķiršu lietus līst
Tas nevar būt, nevar būt nekad, nekad
Kaut kur tālu tāl' vēl kāda dziesma klīst
Tas nevar būt, nevar būt nekad

Pār ievu baltajām kupenām
Smeldz kāda sāpe par vasarām tām
Smeldz kāda sāpe par vasarām tām
Tā kā sapnis, tā kā atbalss

Kaut kur tālu, tāl' vēl ķiršu lietus līst
Tas nevar būt, nevar būt nekad, nekad
Kaut kur tālu tāl' vēl kāda dziesma klīst
Tas nevar būt, nevar būt nekad

26. Krauklīts sēž ozolā

Krauklīts sēž ozolā,
Zelta kokle rociņā,
Ok tai ri-di, ok tai ri-di,
Zelta kokles rociņā.

Vai, krauklīt, tu redzēj',
Kur aizveda mūs' māsiņ' ?

Pār purviem, pār mežiem,

Pār smalkiem krūmiņiem.

Tur aizved' mūs' māsiņ'
Uz bagātu Kurzemīt'.

Tur dzīvoj' mūs' māsiņ'
Kā sarkana brūklenīt'.

27. Krizantēmas

Uz galda glāzē stāv krizantēmas,
Un rozes sen jau vītušas.
Nenāc pie manis, nemeklē laimi,
Kas bija sen, jau aizgājis.

Tas bija toreiz, kad Tevas acis
Vēl spēja mani valdzināt,
Bet tagad tumšās rudeņa naktīs
Man atliek tikai pasmaidīt.

Kas pirmā atnāks, tai piederēšu,
Ar krizantēmām rotāšu.
Un smaidīdami mēs grēkā grimsim
Kā ievas ziediņš atvarā.

No rīta svešos ļaudīs ejot,
Mums skats būs tīrs un nevainīgs.
Tik krizantēmas uz galda glāzē.
Bet tās jau muļķes nesaprot...

28. Kurzemei

Gudra kā jūra visa Kurzeme dun,
Vēji skrien pāri zelta papardēm un
Nīcā un Bārtā brunči sarkani plīv`,
Kuršu pavards uguns krāsā dzīvs.
Aiziet pār jūru balti puteņi un
Dobji kā bungas visa Dundaga dun,
Rojā un Kolkā asi kadiķi zied,
Liepu ēnā vecie kurši dzied.

Kurzemē kūru uguns spīd,
Mūži kā saule rit,
Zvaigznes kā mūži krīt Kurzemē.
Kurzemē bites dzēliens salds,
Meži kā jūra dūc,
Jūra kā meži tur šalc.

Uguns, kas dzīva cauri puteņiem iet,
Karsta kā puķe baltai pasaulei dzied,
Balsi pie balss lai šodien pieliekam un
Klausies – vecā jūra atkal dun.
Jauniem lai acīs mūžam pavarda guns,
Rokās lai mūžam kalves āmuri dun,
Bāliņš ar baltām rokām likteni kals,
Pāri jūrai skanēs viņa balss.

Piedz.

Mūži kā saule rit,
Zvaigznes kā mūži krīt Kurzemē.

Meži kā jūra dūc,
Jūra kā meži tur šalc.

29. Liedagā

Atnāc, draugs, pretī man liedagā
Tavā un manējā Liepājā!
Skaisti tur krēslā pie jūras iet
Vējainās šūpolēs šūpoties

Aijaijā aijaijā šūpoties
Zvaigznēs un acīs tev lūkoties
Aijaijā aijaijā šūpoties
Zvaigznēs un acīs tev lūkoties

Atnāc, draugs, pretī man liedagā
Tavā un manējā Liepājā!
Kaismi no viļņiem mēs pasmelsim
Dziesmu no šalkām mēs paņemsim

Aijaijā aijaijā, paņemsim
Saulei un mīlai to dāvāsim
Aijaijā aijaijā, paņemsim
Saulei un mīlai to dāvāsim

Atnāc, draugs, pretī man liedagā
Tavā un manējā Liepājā!
Skaistākie sapņi mums ciemos nāk
Dzintars mirdz baltajā liedagā

Aijaijā aijaijā, liedagā
Tavā un manējā Liepājā
Aijaijā aijaijā, liedagā
Tavā un manējā Liepājā
Aijaijā aijaijā, liedagā
Tavā un manējā Liepājā

30. Līgo laiva uz ūdeņa

Līgo laiva uz ūdeņa,
Uz arāja meitiņām!
Arājam bij skaistas meitas
Zēgelīšu audējiņ's.

Viena auda, otra vērpa,
Trešā raksta zīdautiņ'!
Dod, māmiņa, to meitiņu,
Kura raksta zīdautiņ'!

Ja nedosi tās meitiņas,
Es nomiršu žēlabās.
Kur jūs mani glabāsiet,
Žēlabās nomirušu.

Tur mēs tevi glabāsimi
Skaistā rožu dārziņā;
Tur uzauga kupla liepa
Deviņiem žuburiem.

Ik svētdienas meitas nāca
Vainadziņus darināt.
Novijušas vainadziņus
Aiziet Māras baznīcā.

Māra prasa raudādama:
Kur meitiņas tādu ņēm'?
Rīgā pirku, naudu devu,
Vāczemei kaldināj!

Ko jūs, meitas, melojat?
Tā ir puiša dvēselīt'.
Tā ir puiša dvēselīte
Žēlabās nomiruša.

31. Līgo, māmiņ

Līgo, māmiņ, līgodama, līgo skaisti šovakar
Neaizmirsti savai meitai Jāņu dziesmas mācīt ar
Lai, kad viņai pašai meita kādreiz Jāņos līdzī būs
Atceroties vecos vārdus, Līgo dziesma jauna kļūst

Līgo, tētiņ, līgodams, līgo skaļi šovakar
Neaizmirsti savam dēlam Jāņu dziesmas mācīt ar
Lai, kad viņam pašam dēli kādreiz Jāņos līdzī būs
Atceroties vecos vārdus, Līgo dziesma jauna kļūst

Līgo veci, līgo jauni, kamēr Jāņu uguns degs
Līgosim mēs šo naksniņu, kamēr rīta saule lēks
Citu gadu gaidīsim, kad Jānītis atkal nāk
Tā, lai mūsu bērnu bērni vienmēr Līgo dziesmas māc

Līgo veci, līgo jauni, kamēr Jāņu uguns degs
Līgosim mēs šo naksniņu, kamēr rīta saule lēks
Citu gadu gaidīsim, kad Jānītis atkal nāk
Tā, lai mūsu bērnu bērni vienmēr Līgo dziesmas māc

32. Lilioma dziesma

Atkal, atkal ir debesis pušu,
Atkal ielāpi jāuzliek tām.
Sanāk, sanāk, kas samaksājuši,
Zem šīm baltajām akācijām.
Tas ir nieks dzīvu uguni norīt,
Ja tik aliņš ir virsū, ko dzert.
Tikpat labi bez alus var noreibt
No vistukšākās pudeles dzert.

Piedz.

Jo tu esi dzīvs, jo tu esi dzīva,
Viens zirgs vēl ir brīvs,
Viena vieta uz brieža vēl brīva,
Uz brieža vēl brīva.

Ej, jūs pogotie, noslēpiet dunčus,
Kamēr kāds vēl nav palicis stīvs.
Mūsu karogs ir meiteņu brunči,
Tas ir karogs, kas mūžīgi plīv.

Vai jums vēderā dienišķā desa,
Vai tur vienkārši vārdes kurkst.
Te mēs visi vienādi esam,
Vai tad būs tā vēl citur kaut kur?

Jums ir punči un pogas, un dunči,
Bet cik skatiens jums stiklaini stīvs.
Mūsu karogs ir meiteņu brunči,
Tas ir karogs, kas mūžīgi plīv!
Atkal, atkal ir debesis pušu
Atkal ielāpi jāuzliek tām.
Sanāk, sanāk, kas samaksājuši,
Zem šīm baltajām akācijām.

33. Lūgums

Aizved mani uz Slīteres siliem,
kad tur sila purenes zied.
Man tik bieži šai dzīvē ir vīlies,
gribas kaut ko no tīra mazliet.

Aizved mani, es lūdzos un prasu,
bet tu brīnies un pieri rauc.
Es tev liekos kā meitene maza,
kurai aplam daudz vaļas lauts.

Aizved mani uz Morica salu,
kad tur ozoliem lapas sāk plaukt.
Man šai dzīvē tik bieži ir salis,
gribas sauli par mūsu reiz saukt

Aizved mani, es lūdzos un prasu,
bet tu brīnies un pieri rauc.
Es tev liekos kā meitene maza,
kurai aplam daudz vaļas lauts.

Aizved mani no draugiem, no radiem,
aizved mani no dienas, no nakts.
Lai es pabūtu ārpus gadiem,
ārpus visa, kas tajos reiz rakts.

Aizved mani, es lūdzos un prasu,
bet tu brīnies un pieri rauc.
Es tev liekos kā meitene maza,
kurai aplam daudz vaļas lauts.

Aizved mani, es lūdzos un prasu,
bet tu brīnies un pieri rauc.
Es tev liekos kā meitene maza,
kurai aplam daudz vaļas lauts.

34. Meita gāja uz avotu

Meita gāja uz avotu, uz avotu,
Zaļa krūze rociņai, rociņai.

Pretim nāca jauni kungi, jauni kungi
Sasit meitai zaļo krūzi, zaļo krūz'!

Meita raud pēc zaļās krūzes, zaļās krūzes:
"Krūzīt, manu zaļo krūzīt, zaļo krūz'!"

Kungi meitai naudu sola, naudu sola
Meitai naudas nevajaga, nevajag'.

Meita raud pēc zaļās krūzes, zaļās krūzes:
"Krūzīt, manu zaļo krūzīt, zaļo krūz'!"

Kungi meitai muižu sola, muižu sola
Meitai muižas nevajaga, nevajag!

Meita raud pēc zaļās krūzes, zaļās krūzes:
"Krūzīt, manu zaļo krūzīt, zaļo krūz'!"

Kungi meitai puisi sola, puisi sola
Meitai puisa gan vajaga, gan vajag!

"Sasper, velns, to zaļo krūzi, zaļo krūzi,
Es pie puisa turēšosi, turēšos!"

Es pie puisa turēšosi, turēšosi,
Kā pie zelta gabaliņa, gabaliņ'!

35. Miglā asaro logs

Miglā asaro logs, ko tur liegties nav vērts
Tikai tevi es mīlējis esmu
Kādā dīvainā sulā savas lūpas tu mērc
Ka tās kvēl ar tik sarkanu dvesmu?

Tur kur bulvāri kūp, tevi satiku reiz
Un vairs nezinu miera ne mirkli
Uz tā stūra, kur lūdz naudu ubags sev greizs
Mani samīs drīz ilgas kā zirgi

Vai tā diena vai nakts, ielās klīstu viens pats
Rauju lapas no kokiem un ceru
Ka uz kādas no tām būs tavs skūpstis vai tavs mats
Bet - tās tukšas es notekās beru

Tad es veros tāpat visos logos, varbūt
Tavas acis tur redzēšu spīdam
Bet man cerību putni tikai smadzenēs zūd
Jūtu mirkļus tik mūžībā krītam

Kur tu esi, mans draugs ? Vai tai blāzmā, kas kūst
Man no vientuļā mākoņa sejā?
Jeb no tevis man tik, kā šīs ilgas, kas lūst
Manā asā un satrauktā dzejā?

Miglā asaro logs, ko tur liegties nav vērts
Tikai tevi es mīlējis esmu
Laikam asinīs manās savas lūpas tu mērc
Ka tās deg ar tik sarkanu dvesmu?

36. Mūsu mīlestība

Es zinu, ka mēs vēlreiz satiksimies
Tik jautājums ir, kad tas būs un kur
Par spīti tam, ka nelabvēlīgs likten's
Mūs katru savā pasaul's malā tur

Vai satiksimies kādā ielas stūrī
Kuram daudzreiz būs jau mainīts nosaukums
Vai uz mīlētāju nosēdēta sola
Kuram blakus Vērmaņparkā lauvas skumst

Kā rietumvēji, kas krastā pūš
Aiz kāpām aizķēries mums mūžs
Zem priežu zariem, kur virši zied
Vējš vienmēr veco šūpuļdziesmu dzied

Kad lidlaukā tu smaidot nāksi pretī
Tev rokās ziedēs desmit vasaras
Tad grūti atšķirt būs, kas mirdzēs spožāk
Vai tā rasa ziedos būs vai asaras

Vēlāk roku rokā staigāsim pa ielām
Mums kā ēnas gadu simti līdzī ies
Kamēr saule vien virs Rīgas torņiem spīdēs
Mūsu mīlestība nekad nebeigsies

Kā rietumvēji, kas krastā pūš
Aiz kāpām aizķēries mums mūžs
Zem priežu zariem, kur virši zied
Vējš vienmēr veco šūpuļdziesmu dzied

37. Nāk rudentiņis

Nāk rudentiņis, nāk auksta ziema;
Grib manis bāleliņš sieviņu ņemt(i)

Ne Tev ir mājas, ne Tev ir lauki;
Kur liksi meiteni bez mantas ņēmis?

Ne Tev ir mājas, ne Tev ir lauki;
Kur liksi meiteni bez mantas ņēmis?

Taisīšu laivu no oša koka
Braukšu pie meitenes ik vakariņu

Taisīšu laivu no oša koka
Braukšu pie meitenes ik vakariņu

Pārbraucu mājās, prasīja māte
Ko dara meitene svešajā malā

Pārbraucu mājās, prasīja māte
Ko dara meitene svešajā malā

Uguni kūra, sidrabu lēja
Zīlēja likteni nezināmo

38. Nu, ar Dievu, Vidzemīte

Nu, ar Dievu, Vidzemīte
Nebūšu vairs šai zemē
Neiešu vairs savā vaļā
Ciema durvis virināt!

Lai aug purvi, lai aug meži,
Kur gāj' cauri drasēdams.
Man ar' drīz būs jādrasēi
Daiļa kara pulciņā!

Kaut māmiņa Tu redzētu
Kā pušķoja Tav' dēliņ',
Tad Tu vairsi neraudātu
Sava dēla auklējum'!

Uzvilks kara mētelīti,
Uzliks kara cepurīt',
Apjozīs ar zobentiņu
Cels uz stalta kumeliņ'!

Dziedādami, spēlēdami
Ienaidnieku uzvarēs!
Dziedādami, spēlēdami
No kariņa mājās nāks!

39. Pie baltas lapas

Pie baltas lapas apsēžos
Kā pie baltas domas kapa
Un kas pažēlos reiz tos
Kas viens otru nesastapa?

Un kas būs tik drosmīgs pateikt
Ka nav vainojams neviens?
Kas būs tik drosmīgs pateikt
Ka nav vainojams neviens?

Šodien mums visvairāk stāsta
Lietus lāses pieskāriens
Un man pietrūkst viena glāsta
Vai tev nepietrūkst neviens?

Šodien mums visvairāk stāsta
Lietus lāses pieskāriens
Un man pietrūkst viena glāsta
Vai tev nepietrūkst neviens?

Pie baltas lapas apsēžos
Kā pie baltas domas kapa
Un kas pažēlos reiz tos
Kas viens otru nesastapa?

Un kas būs tik drosmīgs pateikt
Ka nav vainojams neviens?
Kas būs tik drosmīgs pateikt
Ka nav vainojams neviens?

40. Pie Dieviņa gari galdi

Pie Dieviņa gari galdi, gari galdi
Tur sēd pati mīļā Māra, mīļā Mār'

Izrakstija saskaitija saskaitija
Atdod Dieva rociņai rociņā.

Nu Dieviņi tava vara tava vara
Nu tavai rociņai rociņai.

Nu tavai rociņai rociņai
Pašas laimas atslēdzina atslēdziņ

Dod Dieviņi kalnā kāpti kalnā kāpti
Ne no kalna lejiņai lejināi

Dod Dieviņi otram doti otram doti
ne no otra mīļi lūkti mīļi lukt.

41. Pie dzintara jūras

Pie Dzintara jūras, kas Kurzemi vij
Reiz vientuļā krastā tie tikušies bij
Viņš Daugavas laivinieks, kam strauji pukst sirds
Tā zvejniece jauna, prieks acīs tai mirdz

*„Nāc līdz, manā dzimtenē“, meitene teica
„Mans draugs, klusi iemīlot sirds tevi sveica
Mēs saderam kopā, jo tu laivinieks stalts
Un Dzintara jūra mūsu laimei te šalc.“*

No Daugavas krastiem stalts laivinieks brauc
To Dzintara jūra un meitene sauc
Kur Kurzemes krastā tie tikušies bij
Tur nākotnes laimei tie gredzenus mij

Piedz.

42. Piena ceļš

Virš galvas mūžīgs piena ceļš,
Un mūžīgs ceļš zem kājām,
Tas ved uz zemi laimīgo,
Un izrādās uz mājām.

Kur zaļa zāle, tumša nakts,
Kur migla rokām maigām,
Kur laimes bērņus meklējot,
Ik dienas laime staigā.

Kur zaļa zāle, tumša nakts,
Kur migla rokām maigām,
Kur laimes bērņus meklējot,
Ik dienas laime staigā.

43. Pilsētā, kurā piedzimst vējš

Pilsētā, kurā piedzimst vējš, piedzimst vējš
Varen varoša vārņa zarā sēž, zarā sēž
Jumtus plēš vējš, bet nenoplēš
Pilsētā, kurā piedzimst vējš.
Pilsētā, kurā piedzimst vējš.

Pilsētā, kurā piedzimst vējš,
laivinieks laivai dēli tēš,
zārcinieks zārkam vāku tēš
pilsētā, kurā piedzimst vējš.

Pilsētā, kurā piedzimst vējš,
dzintara latvieši krogos sēž
un pa brītiņam traukus plēš
pilsētā, kurā piedzimst vējš.

Pilsētā, kurā piedzimst vējš,
telefonisti stabos sēž,

labi, ka vējš viņus nenoplēš
pilsētā, kurā piedzimst vējš.

Pilsētā, kurā piedzimst vējš,
plēsēji — plēš, dzēsēji — dzēš,
sēdētāji — kā parasti — sēž,
pilsētā, kurā piedzimst vējš.

Pilsētā, kurā piedzimst vējš,
pieplok pie zemes cilvēku mežs,
saknes jau vējš neizplēš
pilsētā, kurā piedzimst vējš.

44. Raudāja māte, raudāja meita

Par to, ka viļņi liedagā tā kā atmiņas krīt
Par to, ka vēju modinās saule vientuļa rīt
Par to, ka nepārnāks tas, kurš aizgājis
Par to, ka bezgalīgas ir tikai debesis

Raudāja māte, raudāja meita
Raudāja mēness debēs
Raudāja māte, raudāja meita
Dzīve ir gara, mūžs ir īss
Raudāja māte, raudāja meita
Raudāja mēness debēs

Par to, ka ziedi ābelē tā kā jukuši zied
Par to, ka laika rādītājs nemāk atpakaļ iet
Par to, ka nepārnāks tas, kurš aizgājis
Par to, ka bezgalīgas ir tikai debesis.

Raudāja māte, raudāja meita
Raudāja mēness debēs
Raudāja māte, raudāja meita
Dzīve ir gara, mūžs ir īss
Raudāja māte, raudāja meita
Raudāja mēness debēs

Par to, ka lietus tīrumā cauru vasaru līst

Par to, ka ziema gara ir, saules ceļš ir tik īss
Par to, ka nepārnāks tas, kurš aizgājis
Par to, ka bezgalīgas ir tikai debesis.

Raudāja māte, raudāja meita
Raudāja mēness debesīs
Raudāja māte, raudāja meita
Dzīve ir gara, mūžs ir īss
Raudāja māte, raudāja meita
Raudāja mēness debesīs

45. Saule, Pērkons Daugava

Saule Latvi sēdināja
Tur, kur gali satiekas
Balta jūra, zaļa zeme
Latvei vārtu atslēdziņa

Latvei vārtu atslēdziņa
Daugaviņa sargātāja
Sveši ļaudis vārtus lauza
Jūrā krita atslēdziņa

Zilzibeņu pērkons spēra
Velniem ņēma atslēdziņu
Nāvi, dzīvi Latve slēdza
Baltu jūru, zaļu zemi
Nāvi, dzīvi Latve slēdza
Baltu jūru, zaļu zemi

Saule Latvi sēdināja
Baltas jūras maliņā
Vēji smiltis putināja
Ko lai dzēra Latvju bērni?

Saule lika Dieviņam(i)
Lai tas raka Daugaviņu
Zvēri raka, Dieviņš lēja
No mākoņa dzīvūdeni

46. Še kur līgo priežu meži!

Še kur līgo priežu meži
Esmu dārgām saitēm siets,
Šeit ir mana tēvu zeme
Esmu dzimis gaujmaliets./ (3. un 4. rindiņa 2x)

Svešās zemēs esot jauki
Daudz jo daļi brīnumi
Augsti kalni, plaši lauki
Greznām puķēm rotāti./ (...2x)

Bet kas svešas zemes salas
Man ar savu greznumu,
Kad es šeit pie gaujas malas
Dzirdu latvju valodu./ (...2x)

Tik pie Gaujas, tik pie Gaujas
Tik pie Gaujas vēlos būt,
Tur uz augstās klinšu kraujas
Sevim līgaviņu gūt./ (...2x)

Sveika Gauja, plūsti knaši
Tur kur saule jūrā riet,
Gadu simteņiem lai braši
Latvju tauta zeļ un zied./ (...2x)

Latviets esmu, latviets būšu,
Latviets mūžam palikšu.
Un par savu tēvu zemi
Mūžam galvu nolikšu./ (...2x)

47. Šeit ir Latvija

Šeit, kur ozoli zaļo zemzari,
Šeit, kur vīri stāv, nāves nebaidās,

Piedz.

Šeit ir Latvija, šeit ir Gaujmala,
Šeit ir mūsu 'tēvu dzimtene. (2x)

Ganiņš stabulē kalna galiņā,
Arājs vagu dzen tēvu tīrumā.

Jāņu vakarā kopā sanākam,
Alu iedzeram, dziesmas uzdziedam.

Savu dzimteni mūžam mīlēsīm,
Un to naidniekam nekad nedosīm.

48. Strauja, strauja upe tecēj

Strauja, strauja upe tecēj
Gar bāliņa namdurvīmi.
Nedrīkstēju pāri jāti,
Baidās manis kumeliņis.

Jāj, bāliņi, droši pāri,
Neslīks tavis kumeliņis.
Apakšā ir baltas smiltis,
Viršū skaidrs ūdentiņis.

Zobens grieza baltu smilti,
Ūdens skaloj' kumeliņu.
Spoža spalva kumeļami,
Vel spožāki iemauktiņi.

Uz akmeņa malku cirtu,
Strautā kūru uguntiņu.
Lai sildāsi tie ļautiņi,
Kas man labu nevēlēja.
Sildies mana sievasmāte,
Tu man labu nevēlēj'.

49. Svešos dārzos

Pasaule ir pilna skaistām vietām
Daudzās zemēs ļaudīm labi iet
Brīvi strādā tie priekš kādām lietām
Ko par naudu veikalos var pirkt

Amerikā debesskrāpji slejas
Spožas auto rindas ielās trauc
Raibas reklāmgaismas cauru nakti
Bāros, restorānos iekšā sauc

*Svešos dārzos vienmēr skaistas puķes
Mežos brīnišķīgi putni dzied
Tomēr skaistākas par visām puķēm
Tās, kas tālā Gaujas malā zied*

Svešās pilsētās daudz platu ielu
Skatlogos tik daudz kas skaists un labs
Tomēr skaistāks šķiet par daudzām vietām
Dzimtās puses kilometru stabs

Austrālijā opālus var meklēt
Vai zirgā aitu bariem pakaļ jāt
Ja iegribas, var braukt uz Jaunzēlandi
Un angļu mierā bērnus audzināt

Bet Dienvidjūras pasakainās salās
Kā kokosrieksti dienas karājas
Tur meitenes ar šok'lād's brūniem gurniem
Priekš tūristiem kā palmas šūpojas

Piedz.

Svešās pilsētās daudz platu ielu
Skatlogos tik daudz kas skaists un labs
Tomēr skaistāks šķiet par daudzām vietām
Dzimtās puses kilometru stabs
Tomēr skaistāks šķiet par daudzām vietām
Dzimtās puses kilometru stabs

50. Svētvakars

Šī Dieva zeme ar Gaujas lejām,
Ar stārķa ligzdām un kurmjū ejām.
Ar Cēsīm, Talsiem un jaunām sejām,
Ar ļaužu balsiem un Raiņa dzejām.

Par verga algu es tajā sirgšu,
Par indes malku es viņu pirkšu.
Ar zelta atslēgām es slēgšu, slēpšu,
Kā puskauts āzis par viņu brēkšu.

Ak, svētā brīve kā tad es jūtu,
Cik, esmu nesis to smago grūtu.
Kad tā vairs nav tik cik melns aiz naga,
Tad es tik jaušu cik bija smaga.

Šo liktens zemi šais svētvakaros,
No manas dvēseles kāds noņem nost.

51. Trīs vecenītes

Trīs vecenītes sēdēja uz sola dārziņā
Un savā starpā runāja kā aiziet dzīvīte
Un savā starpā runāja kā aiziet dzīvīte

Teic 70 - gadīgā: "Hei, māsiņ, paskaties
Man pašas īstie mati vēl ir saglabājušies
Man pašas īstie mati vēl ir saglabājušies"

*Tpu, tpu, tpu, tpu, tpu, tpu, tpu, tpu, Ka tik kas nenotiek!
Tpu, tpu, tpu, tpu, tpu, tpu, tpu, tpu, Ka tik kas nenotiek!*

Teic 80 - gadīgā: "Hei, māsiņ, paskaties
Man pašas īstie zobi vēl ir saglabājušies
Man pašas īstie zobi vēl ir saglabājušies"

piedz.

Teic 90 - gadīgā: "Ko jūs, māsas, lielāties!

Man meitas nevainība vēl ir saglabājusies
Man meitas nevainība vēl ir saglabājusies"

52. Tumša, tumša tā eglīte

Tumša, tumša tā eglīte.
Kur caunīte nakti guļ.
Ai, rillasā, ai, rillasā,
Ai, džimlai rūdi ralasā,
Ai, ti vir vir vir bum bum bum,
Ai, trrr rillasā,
Ai, rillasā, ai, rillasā,
Ai, džim lai rūdi ralasā.

Tālu, tālu tā māmiņa,
Kur aug mana līgaviņ'.

No kurienes tu, puisīti,
Ar tik jauku valodiņ'?

Es, māmiņa, no Vidzemes,
Nāku savas vajadzīb's.

Gribu precēt jūs' meitiņu,
To, lūdzami, neliedziet.

Velti, velti tu, puisīti,
Uz meitiņas līkojies.

Viena pati man meitiņa,
Tā par mazu, tā par jaunu.

Tai būs mātes rīkstes bīties,
Ne pēc jauniem puisiem dzīties.

Jūs, māmiņa, veci ļaudis,
Jūs aplami runājiet.

Pa pāriemi riesti auga,
Pa pāriemi āboliņ'.

Jūras putni gaisā skrēja
Un pa pāriem pārojās.

Tā būs jauniem ļaudīm arī
Pa pāriemi pāroties.

Vecs ar vecu sagulēja,
Žīds ar kuili cauri skrēj'.

Jauns ar jaunu sagulēja,
Ūdens cauri netecēj'.

53. Tur, kur Gauja, tur, kur Rauna

Ātri toreiz vakars dzisa,
Smiltis tavas pēdas dzēš.
Tur, kur tavi mati risa,
Vēji meža būdu plēš.

Piedz.
Tur, kur Gauja, tur, kur Rauna,
Tur kur vējš no rītiem pūš,
Tur man zuda zelta cauna,
Tur man zuda vai viss mūžs.

Tad mēs nebijām vairs sveši,
Taks zem kājām sūnām bij' klāts.
Pulkstens sita tikai seši,
Un jau tad man mulsa prāts.

Vai es tevi sagūstīju,
Kam to zināt, kam to teikt.
Mirkli tikai tuvu biju,
Tagad laiks nu tālāk steigt.

Zelta cauna, zelta cauna,
Vai tas bija tikai malds?
Reiz tu biji skaista, jauna,
Un es biju leitnants Glāns.

54. Upē naktī pīles klie dz.

Upē naktī pīles klie dz.

Un tu arī neiemiedz!

Tāpēc jau, ka nevar zināt, kāpēc.

Varbūt, ka ir ņemts par daudz,

Varbūt, ka par maz ir ļauts,

Un varbūt par maz ir arī sāpēts.

Izeju no mājām kluss.

Zvaigznes spīd un dubļi dus,

Un var skaidri redzēt laimes naudu.

Tas nekas, ak, tas tik tā,

Tas tik tādā klusumā,

Tik no malas izliekas, ka raudu.

Upē naktī pīles klie dz.

Un tu arī neiemiedz!

Visur kaut kāds troksnis kluss un slāpēts.

Tas nekas, ak, tas tik tā,

Tas tik tādā klusumā,

Tāpēc jau, ka nevar zināt, kāpēc.

55. Upe nesa ozoliņu,

Upe nesa ozoliņu,

Ar visāmi bitītēm.

2x

Dravinieka līgaviņa,

Tek gar malu raudādam`.

Ziedu svārki mugurāi,

Vaska cimdi rociņā.

Trūka, trūka tev bitīte,

Ja tev trūka, trūkst man ar.

Ja tev trūka sila ziedu,

Trūkst man vaska ritulīš`.

56. Uz kalna stāv vientulis ozols

Uz kalna stāv vientulis ozols,
Pa pusei jau nokaltis.
Par burvīgām ainām viņš stāsta,
Ko sendienās redzējis.

Zem ozola kuplajiem zariem
Kāds pāritis sēdēja.
Bij` burvīgais ziedoņa vakars,
Sirds krūtīs tiem pukstēja.

Ak, meitēn, es tevi tā mīlu, -
Stalts jauneklis zvērēja.
Un daiļajās meitenes galva
Pie krūtīm tam slīdēja.

Ak, meitēn, es mīlēšu tevi,
Tik tevi vien mīlēšu,
Un rītā, kad norietēs saule,
Es atkal šeit atnākšu.

Tā rītdienas nāca un gāja,
Tā pagāja nedēļas;
Tā pagāja mēneši, gadi,
Bet ozols vēl sēroja.

Tā sērās viņš nogrimis gaida
Pēc ziedoņa vakara, -
Pēc senajiem, mīļajiem viesiem,
Kas atpakaļ nenāca ...

Ak, ozol, cik laimīgs tu esi,
Kad rudenī lapas tev birst!
Tu zini - tev atnāks vēl ziedons,
Bet manīm tas nenāks vairs

57. Vakardienas vīns

Es atkal šorīt domāju
Par meiteni, ko mīlēju
Vēl dzirdu viņas balss kā skan
Bet zinu - tas tik domās man

Es biju vētra, viņa - miers
Neviens tai nebij' pieskāries
Par viņas skūpstiem saldāks vien
Bij' vīns, ko dzērām vakardien

Vēl viens dolārs, vēl viens rīts
Atmiņās tiek norakstīts
Varbūt kad kļūšu miljonārs
Aizmirsts būs pat viņas stāsts

Es viņas acīs redzēju
Ko pats es kādreiz sapņoju
Bet jaunībā daudz darīts tiek
Ko vēlāk gadi piemirst liek

Kā ogles pelnos pārvēršas
Tā gadalaiki pārmainās
No laimes paliek skumjas vien
Kā vīns, ko dzērām vakardien

Vēl viens dolārs, vēl viens rīts
Atmiņās tiek norakstīts
Varbūt kad kļūšu miljonārs
Aizmirsts būs pat viņas stāsts

58. Vecais zābaciņš

Kad man maziņam krūtīs iedūrās
Akla sāpe kā nezināms drauds,
Māte teica : "Tas tikai tāpēc,
Tikai tāpēc, dēliņ, ka audz!"

Laikam caurvējā esmu stāvējis,
Akla sāpe skursteņos kauc.
Kas man sacīs : " Tas tikai tāpēc,
Tikai tāpēc, dēliņ, ka audz!"

Piedziedājums.

Vecais zābaciņš, manā bērniībā,
Kā lai projām, projām to sviež?
Vecais zābaciņš, mātes gādātais,
Nepanesami spiež !

Kad man maziņam krūtīs iedūrās,
Akla sāpe kā nezināms drauds,
Māte teica : "Tas tikai tāpēc,
Tikai tāpēc, dēliņ, ka audz!"

Akla sāpe te atkal ciemojas,
Tūkstoš balsīs pasaule sauc.
Kas man sacīs : " Tas tikai tāpēc,
Tikai tāpēc, dēliņ, ka audz!"

Piedziedājums.

Vecais zābaciņš, manā bērniībā,
Kā lai projām, projām to sviež?
Vecais zābaciņš, mātes gādātais,
Nepanesami spiež !

59. Vecās likteņdzirnas

Mežezeru migla sirmā sagšā tin
Vecās dzirnas žiglā upe atrast zin
Straume dzirnu ratos dien' un nakti līst
Viļņu vālos platos baltas putas šķīst

Vecās likteņdzirnas
Mūsu mūžu maļ
Gadi skrien kā stirnas
Un nenāk atpakaļ

Vecās likteņdzirnas
Mūsu mūžu maļ
Gadi skrien kā stirnas
Un nenāk atpakaļ

Melderim jau matos sarmo sidrabsniegs
Acīs vēl tam skatos kvēlo jaunīb's prieks
Meldermāmulīte, baltābele zied
Viņas mazmeitiņas, klip-klap iet un dzied

Vecās likteņdzirnas
Mūsu mūžu maļ
Gadi skrien kā stirnas
Un nenāk atpakaļ

Vecās likteņdzirnas
Mūsu mūžu maļ
Gadi skrien kā stirnas
Un nenāk atpakaļ

60. Vecpiebalgas ūdensrozes

Kā lai šonakt vienaldzīgi klusē,
Kā lai tādā brīdī projām iet,
Ja visapkārt Vecpiebalgas pusē
Atkal baltas ūdensrozes zied.

Panāc pretī ūdensroze mana
Pamalē jau atvasaru jūt.
Cik gan ilga tāda ziedēšana,
Cik gan ilgi var tik skaista būt!

Tāpēc lūdzu piedod Vecpiebalga,
Ka es nāku tavas rozēs zagt
Ja tās šonakt zied tik ļoti valgas
Kas to zin, vai ziedēs citu nakt.

Tālās zvaigznes zilgu gaismu laista
Man līdz rozēm tomēr nenokļūt.
Kā gan var tik velnišķīgi skaista
Un tik bezdievīvi salta būt!

61. Vella kalpu dziesma

Trīs vīri kādreiz bija hei, hei, hei-hei-hei
Kas mierā dzīvoja
Bet sveši kungi nāca
Un zemi postīja, jā

Trīs, trīs, trīs vīri cēlās kaujai
Un droši cīnījās
No Daugavas līdz Gaujai
Par viņiem brīnījās
Trallalalalalala...

Par vella kalpiem sauca hei, hei, hei-hei-hei
Un sodu sprieda tiem
Bet viņi kungus cirta
Ar saviem zobeniem, jā

Trīs, trīs, trīs jaunavas ar' bija
Ko vīri mīlēja
Tās visus priekus, bēdas
Ar viņiem dalīja
Lallalalalalala...

Tā cīnās vella kalpi, hei, hei, hei-hei-hei
Pret ļauniem naidniekiem
Tie negriež ceļu grāfiem
Ne svētiem melnsvārčiem, jā

62. Viss nāk un aiziet tālumā

Un atkal zilā vakarā
Dzied birzī lakstīgala
Viss nāk un aiziet tālumā
Un sākas viss no gala

Jau atkal mizā rievainā
Kāds sirdi griež un bultu
Zem bērza zara līganā
Klāj sūnās kāzu gultu

Viss nāk un aiziet tālumā (viss nāk un aiziet tālumā)
Viss nāk un aiziet tālumā (viss nāk un aiziet tālumā)
Viss nāk un aiziet tālumā (viss nāk un aiziet tālumā)
Un sākas viss no gala

Bet cauri zaļiem biežokņiem
Skan soļu klusie švīksti
Un atkal kādam šūpulim
Kāds meklē bērza līksti

Bet tad, kad sārtas lapas slīd
Lai nebūtībā zustu
Visbeidzot sirmi vīri nāk
Cirst baltu bērza krustu

Viss nāk un aiziet tālumā (viss nāk un aiziet tālumā)
Viss nāk un aiziet tālumā (viss nāk un aiziet tālumā)
Viss nāk un aiziet tālumā (viss nāk un aiziet tālumā)
Un sākas viss no gala

63. Zemenes

Kopš bērnu dienām Tevi zinu es
Mēs gandrīz katru dienu bijām kopā
Gan uz skolas sola, gan uz tāfeles
Kā mācēju es rakstu Tavu vārdu

Piedz.

Pēdējo reiz, tā gribētos ar Tevi atkal kopā
Pēdējo reiz, būt mūsu pielijušā vasarā

Vai atceries kā uzsmaidīja gaiss
Kā lietū gājām lasīt zemenes
Kā aizbēgām no stundām kopā mēs
Un skūpstījāmies tad zem ābeles

Viss kārtībā, zied atkal zemenes
Un mūsu bērni tagad vienā klasē
Tu vienmēr būsi mana meitene
No mūsu pielijušās vasaras

64. Zīdi, zīdi, rudzu vuorpa

Zīdi, zīdi, rudzu vuorpa,
deveņom(i) aileņom,
Muni bruoļi kleiti taisa
Deviņim(i) orūdim.

Tausot, bruoļi, kū taisot(i),
Uztaisot man ustobeņ'.
Uztaisot man ustobeņ(u)
Ar trejom(i) durovom.

Pa vīnom(i) saule lēce,
Pa ūtrom(i) nūrītiej.
Pa trešom(i)es izguoju,
Golvā miršu vainadzeņš.

[Vedit mani, kur vazdami,
Par tiļteņu navedīt.
Grabēs muns(i) tukšais pyurs(i),
Par tiļteņu puorbraucūt.

Vedīt mani, kur vazdami,
Par sileņu navedīt.
Syla smiltis kuojis grauze,
Skujis byra vaiņukā.

65. Zilais lakatiņš

Bij' vasara toreiz tik zaiga
Un ziedēja pļavas un sils
Tu pretī man nāci tik maiga
Tev galvā bij' lakatiņš zils

Atmiņā lakatiņš zilais
Mati kā saulstaru riets
Biji man viena, nakts Tu vai diena
Mīlas viskrāšņākais zieds

Tos vārdus, ko sniedzi man ķīlai
Tos sirdī es ieslēdzu sev
Jo toreiz es ticēju mīlai
Un ticēju laimei un Tev

Atmiņā lakatiņš zilais
Mati kā saulstaru riets
Biji man viena, nakts Tu vai diena
Mīlas viskrāšņākais zieds

Tā pagāja vasara zaigā
Un novīta pļavas un sils
Vairs nenāca meitene maigā
Kam galvā bij' lakatiņš zils

Atmiņā lakatiņš zilais
Mati kā saulstaru riets
Biji man viena, nakts Tu vai diena
Mīlas viskrāšņākais zieds